

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5496** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано по жалба на Ц. Н. В., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-82/03.04.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/85/18.11.2022г., издадено от длъжностно лице по „ПО“ в ТП на НОИ- С. – град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ – С. – град, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № Ц 2113-21-6363 от 29.10.2020 г., Ц. В. Н. е депозирал искане за отпускане на лична пенсия за ОСВ, към което е представил документите /вкл. УП-3 изх. № 72-АПК от 02.06.2006 г. от СО К. поляна АПК Архив и Удостоверение № 2124/04.09.2003 г., издадено от Дирекция „Централен военен архив“ - [населено място]/ съгласно чл. 2 от НПОС за преценка на правото и определяне размера на пенсията.

По представените към заявлението документи е зачетен осигурителен стаж от втора категория труд 11 години 01 месец и 15 дни и от трета категория труд 22 години 07 месеца и 28 дни, в това число осигурителен стаж по чл. 9, ал. 8 - 24 дни. С уведомително писмо изх. № Ц2113-21-6363/15.12.2020 г., лицето е уведомено за продължителността на зачетения му осигурителен стаж, за недостигащия му осигурителен стаж за придобиване право на пенсия в размер на 2 години и 3 месеца, за общата сума на осигурителните вноски и реда на внасянето им.

В указания 14-дневен срок от датата на връчване на уведомително писмо Ц. В. Н. не се е явил в териториалното поделение на НОИ - С. град, не е представил вносна бележка за превеждане на общата сума на осигурителните вноски за недостигащ осигурителен стаж и издадено въз основа на нея удостоверение, което следва да се счита за отказ от ползване на възможността за закупуване на недостигащ осигурителен стаж по реда на чл. 9а, ал. 2 от КСО.

Издадено е Разпореждане № [ЕГН]/7/29.01.2021 г., с което е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 от КСО, вр. с чл. 9а, ал. 1 от КСО.

Постановеното разпореждане е било обжалвано с възражение вх. № 2175-21-251 от 10.03.2021 г., получено с пощенски плик с баркод R PS 1289 0005B8 P, представляващо по своята същност ново заявление за отпускане на лична пенсия за ОСВ. Във връзка с него с писмо от 08.06.2021 г. на длъжностното лице в ТП на НОИ - С. град е изискано лицето да представи всички документи за трудов стаж, за да бъде извършена нова преценка на правото му. С ново заявление вх. № 2113-21-5939/12.08.2021 г. за отпускане на лична пенсия за ОСВ Ц. В. Н. е представил документи, вкл. и Удостоверение изх. № 773/26.03.2021 г. /Обр. УП-2/, издадено от Национален център по общественото здраве и анализи, както и УП-3 № 72 и удостоверение за военна служба в НОИ.

В хода на образуваното пенсионно производство по повод предоставеното от лицето Удостоверение по обр. УП-3 с изх. № 72-АПК/02.06.2006 г., издадено от Аграрно промишлен комплекс „С.“ - СО К. поляна АПК Архив е поискана проверка от отдел „Осигурителен архив“ за периода от 02.09.1972 г. до 12.01.1976 г., положен на длъжност „фуражир-мелач на фуражи“ - всичко 3 години, 4 месеца и 10 дни.

В последното се съдържа запис „Всичко трудов стаж три години, четири месеца и 10 дни. Трудът е от втора категория по т. 6б и б. Г от ПКТП.“

С писмо вх. № 2113-21-5939#3 от 05.11.2021 г. дирекция „Пенсии“ при ТП на НОИ - С. град е уведомена, че за да бъде извършена исканата проверка в разчетно-платежната документация на осигурителя АПК „С.“ е необходимо да бъде уточнено населеното място /квартал/, бригада, звено, където е работило лицето, имена на колеги, с които е работило, както и повече информация, с която разполага.

По повод постъпилото заявление от 12.08.2021 г. на Ц. В. Н. компетентното длъжностно лице е постановило Разпореждане № [ЕГН]/42 от 17.06.2022 г., с което на основание чл. 68, ал. 1-3 и чл. 9а от КСО е отказано да бъде отпусната лична пенсия за ОСВ.

След извършена преценка на правото на пенсия компетентният орган е констатирал, че Ц. В. Н. към 12.08.2021 г. /дата на заявление/ има навършени 65 години, 7 месеца и 2 дни. Към тази дата по представените документи е зачетен осигурителен стаж от втора категория труд в размер на 7 години 9 месеца и 5 дни, от трета категория труд в размер на 21 години 6 месеца и 23 дни, като на основание чл. 104 от КСО общият

осигурителен стаж превърнат към трета категория труд е зачетен в размер на 32 години 3 месеца и 7 дни.

Прието е, че към датата на заявлението /12.08.2021 г./ недостигащият осигурителен стаж на лицето за правото на пенсия по чл. 68, ал. 1-2 от КСО е 6 години 8 месеца и 17 дни, поради което Ц. В. Н. не може да ползва правата за придобиване право на пенсия за ОСВ по чл. 9а, ал. 2 от КСО.

Установено е, че Ц. В. Н. не отговаря на условията по чл. 68, ал. 1 и 2 от КСО - има навършената изискуема възраст, но няма изискуемия осигурителен стаж за 2021 г. и 2022 г., поради което няма право на лична пенсия за ОСВ по условията на чл. 68, ал. 3 от КСО, тъй като има 15 години действителен осигурителен стаж, но няма изискуемата възраст за 2021 г. и 2022 г.

Разпореждане № [ЕГН]/42 от 17.06.2022 г. е било връчено лично на Ц. В. Н. в ТП на НОИ - С. град на 27.06.2022 г., ведно с приложените трудови книжки и военна книжка. Същото е било обжалвано в законоустановения срок с Жалба вх. № 1012-21-1055/27.07.2022 г., подадена по пощата на 25.07.2022 г. /видно от пощенското клеймо/, като е било и приложено Удостоверение № 73-А/02.06.2006 г., издадено от Столична община район „К. поляна”.

С представеното удостоверение за трудов стаж от АПК „С.” - [населено място] за периода от 02.09.1972 г. до 12.01.1976 г. на длъжност „фуражир”, жалбоподателят претендира зачитане на този стаж за втора категория труд. След направено запитване до Осигурителния архив [населено място] е получен отговор, че липсва информация за лицето и не могат да потвърдят данните за осигурителен стаж и категория труд.

За целите на образуваното производство във връзка с подадената жалба вх. № 1012-21-1055/27.07.2022 г. и преценката на правото с писмо изх. № 1012-21-1055 на дирекция „Пенсии” от Ц. В. Н. е изискано да представи всички документи, удостоверяващи общия му осигурителен стаж.

Издадено е Разпореждане № [ЕГН]/85 от 18.11.2022 г., като е посочено, че лицето не отговаря на условията по чл. 68, ал. 1-2 от КСО за 2022 г., тъй като няма изискуемия 39 години и 2 месеца осигурителен стаж и е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Разпореждането е било оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 2153-21-82/03.04.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. – град.

В производството пред директора на ТП на НОИ С.-град са събрани допълнителни доказателства, с оглед възражението на лицето, че неправилно не му е зачетен осигурителен стаж в АПК „С.” - [населено място].

От кмета на Столична община „К. поляна” е поискано да бъде потвърдено издаването на представения от жалбоподателя документ - обр. УП-3 с изх. № 72-АПК/02.06.2006 г. С писмо изх. № РКП23-ДИ05-23-[1] от 27.01.2023 г. на кмета на СО К. поляна е получена информация, че при направена проверка относно издаването на удостоверение обр. УП-3 с изх. № 72-АПК/02.06.2006 г. не е намерен такъв документ за лицето. Направен е извод, че представеното удостоверение изх. № 72-АПК/02.06.2006 г. не може да се приеме за годно доказателствено средство, удостоверяващо осигурителен стаж.

Видно от писмо вх. № 2175-21-251#3 от 17.05.2022 г. от ООА, при извършената проверка на разплащателната документация на посочения от лицето осигурител за посочените периоди се установява, че в приетата в ООА - [населено място] документация липсват данни за лицето Ц. В. Н.. С оглед посоченото в образеца, че

същият е издаден въз основа на изплащателните документи, а в тях липсват данни за жалбоподателя, е направен извод, че представеният обр. УП-3 с изх. № 72-АПК от 02.06.2006 г. не е издаден въз основа на автентичните документи - разплащателните ведомости, а в нарушение на чл. 4, ал. 2 от Инструкцията. Прието е, че този документ не е годно доказателство за установяване на осигурителен стаж.

С писмо изх. № 1012-21-3#1 от 18.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ - С. град е изискано от жалбоподателя да представи всички документи за удостоверяване на осигурителен стаж, с които разполага относно преценката на право на пенсия за ОСВ. На 03.02.2023 г. жалбоподателят е представил в оригинал следните документи: Трудова книжка № 037, издадена от ЕТ „Велен - 53 - Владимир Ефтимов” на 01.04.2004 г.; Трудова книжка № 13, издадена от Автосервиз „Д.” на 28.02.1978 г. и военна книжка № 033873, издадена от поделение 1615 на 01.02.1976 г., в която не е посочена дата на уволнението от наборна военна служба.

С писмо изх. № 1012-21-3#5/08.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ - С. град от Държавна агенция „Архиви”, Дирекция „Държавен военноисторически архив” /ДВИА/ - [населено място] е изискана информация за периода на редовна военна служба на жалбоподателя, както и данни дали съдържащото се в пенсионната преписка удостоверение № 2124/04.09.2003 г. е издадено от ДВИА - В. Т..

На 28.02.2023 г. в ТП на НОИ - С. град са постъпили в отговор писмо № 02-1086/23.02.2023 г. на директора на дирекция „ДВИА” с приложено Удостоверение № 02- 1086/22.02.2023 г., заведено с вх. № 1012-21-3#6 от 28.02.2023 г. в ТП на НОИ - С. град, като е установено, че представеното с подаденото заявлението Удостоверение № 2124/04.09.2003 г. не е било издадено от Дирекция „ДВИА” - В. Т..

Издадено е Удостоверение № 02-1086/22.02.2023 г., което посочва, че жалбоподателят е бил на наборна военна служба в частите на Българската армия за периода от 15.01.1976 г. до 15.01.1978 г. /2 години/. От решаващия орган е констатирано, че дори и да бъде зачетен този осигурителен стаж, то жалбоподателят отново няма да покрие изискванията за отпускане на пенсия по чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от КСО.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице, имащо правен интерес от обжалването, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореджания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях. приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, като е спазено изискването за форма и съдържание на чл. 59 от АПК и чл. 175 от КСО. Изложени са в достатъчна степен мотиви, от които да може да се направи извод, защо жалбата е приета за неоснователна. Посочени са фактическите и правни основания за издаването му. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същото не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Потвърденото с оспореното решение Разпореджане № [ЕГН]/85 от 18.11.2022 г. също е издадено от компетентен орган, видно от Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на

директора на ТП на НОИ С.-град /лист 154-155 от делото/.

По материалната и процесуална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 68, ал. 1 от КСО, право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на възраст 60 години и 10 месеца от жените и 63 години и 10 месеца от мъжете и осигурителен стаж 35 години и 2 месеца за жените и 38 години и 2 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година, както следва:

1. до 31 декември 2029 г. възрастта за жените се увеличава с по 2 месеца за всяка календарна година, а от 1 януари 2030 г. - с по 3 месеца за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст;

2. до 31 декември 2017 г. възрастта за мъжете се увеличава с 2 месеца, а от 1 януари 2018 г. - с по 1 месец за всяка календарна година до достигане на 65-годишна възраст.

Според чл. 68, ал. 2 от КСО, от 31 декември 2016 г. осигурителният стаж по ал. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на осигурителен стаж 37 години за жените и 40 години за мъжете.

Правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при кумулативното наличие на две предпоставки:

-навършена възраст за съответната календарна година;

-наличие на изискуемия осигурителен стаж за съответната календарна година.

Правилен е изводът на административния орган, че към момента на подаване на заявлението за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст – 12.08.2021 г. жалбоподателят е отговарял на условието да има навършена възраст 64 години и 4 месеца, но същият не е имал изискуемия осигурителен стаж от 39 години.

Съдът приема, за правилен отказът за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68, ал. 1 от КСО.

За да възникне правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, следва да бъдат изпълнени и двете изисквания на чл. 68, ал. 1 от КСО – лицето да има навършена изискуемата възраст и да има изискуемият осигурителен стаж, тъй като нормата е императивна и не допуска изключения.

Съгласно чл. 68, ал. 3 от КСО, в случай че лицата нямат право на пенсия по ал. 1 и 2, до 31 декември 2016 г. те придобиват право на пенсия при навършване на възраст 65 години и 10 месеца за жените и мъжете и най-малко 15 години действителен осигурителен стаж. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на 67-годишна възраст.

Към датата на подаване на заявлението – 12.08.2021 г. жалбоподателят има изискуемия осигурителен стаж от 15 години, но не е навършил изискуемата възраст от 66 години и 8 месеца, поради което не са били налице основания за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 3 от КСО. Тази норма също е императивна, поради което за да възникне правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, лицето следва да отговаря и на двете посочени изисквания. Съдът приема за правилен изводът на административния орган, че не са налице предпоставките за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя на основание чл. 68, ал. 3 от КСО.

Основателно е възражението, че е следвало да бъде признато за трудов стаж на жалбоподателя времето, в което е бил на наборна военна служба.

Периодът на наборната военна служба се признава за трудов стаж, съответно осигурителен стаж, както съгласно разпоредбите на КСО и НПОС, така и съгласно действащото до 31.12.1999 г. пенсионно законодателство.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 7 КСО, за осигурителен стаж при пенсиониране се зачита периодът на наборна или мирновременна алтернативна служба, а според чл. 44 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/, за осигурителен стаж от трета категория се признава времето на наборна военна служба и времето на обучение на курсанти и школьники след навършване на пълнолетие до размера на наборната военна служба за съответния род войски, съгласно действащото законодателство, независимо кога са положени.

Според чл. 81 от Правилника за прилагане на закона за пенсиите (отм.), която норма е и относимата към периода на полагане военната служба от оспорвания, зачита се за трудов стаж от III категория изслужената наборна военна служба или приравнената към нея на курсанти и школьники след навършване на пълнолетие до размера на наборната служба за съответния род войски съгласно действащото законодателство. В процесния период 1976г. - 1978г. наборната военна служба в България е била действителна и задължителна за мъжете, съгласно чл. 3 от Закона за всеобщата военна служба в Народна република България /обн. Изв. бр. 13 от 14.02.1958 г., отм. ДВ, бр. 112 от 27.12.1995г., в сила от 27.02.1996г./.

Следователно е представлявала обективно и неотстранимо по волята на дадено лице препятствие то да полага труд, който да представлява основание за неговото осигуряване и за придобиването на осигурителен стаж по смисъла на сега действащото законодателство. С оглед разпоредбата на § 9, ал. 1 КСО, приравненият на осигурителен стаж период на наборна военна служба от 15.01.1976 г. до 15.01.1978 г. следва да бъде признат за действителен осигурителен стаж за жалбоподателят по смисъла на §1 т. 12 от ПЗР на КСО. В този смисъл е и практиката на ВАС /Решение № 15587/13.12.2018 г. по адм. д. № 13944/2017 г., Решение № 2553/19.10.2017 г. по адм. д. № 8645/2016 г. на ВАС, Решение № 7647/16.06.2017г. по адм. д. № 4023/2017г., Решение № 9471/17.07.2017г. по адм. д. № 7470/2016г., и по-новите Решение № 14398 от 20.11.2020 г. по адм. д. № 10551/2020 г. и Решение № 3916 от 26.03.2021 г. по адм. д. № 13233/2020 г./.

Съдът споделя извода на решаващия орган, че въпреки зачитането на наборната военна служба за трудов стаж, то жалбоподателят отново не покрива изискването за общ осигурителен стаж по чл. 68, ал. 1 от КСО, поради което няма право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Възражението, че неправилно не е зачетен осигурителният стаж на жалбоподателя в АПК „С.“ е неоснователно, както правилно е прието и в оспореното решение.

Съгласно нормата на чл. 40, ал. 1 от НПОС осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, а в ал. 3 е предвидено, че документите по ал. 1 и 2 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. Анализът на тази разпоредба налага извода,

че изплащателните ведомости са първичните документи, доказващи наличието на осигурителен стаж. От доказателствата по делото се установява, че в приетата в ООА – [населено място] документация липсват данни за жалбоподателя. След като не е безспорно, че жалбоподателят фигурира в изплащателни ведомости за процесния период при осигурител АПК „С.“ то той не може да бъде зачетен за осигурителен стаж при пенсиониране.

При липсата на редовни документи по чл. 40 от НПОС за жалбоподателя е налице възможност да установи спорния осигурителен стаж по исков ред съгласно Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

С оглед изложеното оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК, направеното искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и същото следва да се присъди в размер на 100.00 лв. на основание чл. 78,ал. 8 от ГПК, вр. с чл.37 от ЗПП, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр.с чл.144 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Ц. Н. В.**, ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-82/03.04.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/85/18.11.2022г., издадено от длъжностно лице по „ПО“ в ТП на НОИ- С. – град.

ОСЪЖДА Ц. Н. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ - С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: